

Závody s hlídáním dětí - co vy na to?

Vanda Kadeřábková-Březinová | 16.10.2009 |

foto: Jiří Novotný

Utopie, která se zrodila v hlavě jedné maminky, nebo možný tip pro pořadatele závodů?
Nápad, který by mohl zase o něco navýšit počet závodících žen, ani nepochází z mé hlavy.
Přišel s ním muž – organizátor Kácovského běhu, který se letos běžel 29. srpna.

Tento závod je jedním z těch, kde mohou startovat i ty nejmenší děti. Inspirativní mailík od pana doktora mi přišel asi měsíc před termínem závodů jako možnost pozvat další řádku startujících, mimo jiné i z řad žen – matek – z nemalé řádky závodů ten den konaných – právě sem, do Posázaví. Hned vedle je mateřská školka a s paní učitelkou by bylo možné domluvit hlídání našich ratolestí.

Znělo to velmi lákavě, leč lehce jsem posmutněla. V tomto termínu se mi sešla jak atletická liga v Houšťce, tak PIM Cirkus ve Stromovce. Musela bych se naklonovat – tyhle dvě akce jsem s trochou kotrmelců ještě stihla, ale být ještě o pár desítek kilometrů úplně jiným směrem od Prahy pochopitelně reálně nebylo. Těch zpráviček jsme si však několik vyměnili a vyšel z nich docela dobrý nápad – a jistě ne nesplnitelný. Posuďte sami – a níže podiskutujte!

Tam, kde mají poblíž školku nebo nějaké rodinné či mateřské centrum a osůbku kompetentní či alespoň schopnou a ochotnou za nějakou malou odměnu pohlídat děti závodících rodičů, mají v podstatě vyhráno. Mnohá fitness centra mají koutky, kde vám děti pohlídají, a z vlastní zkušenosti vím, že to dobře funguje.

Muži a ženy startují často společně, nebo se jejich pobyt na trati aspoň částečně kryje a vzniká tak problém – kam s ním, malým raubířem. Jeden z rodičů, častěji maminka, se tedy obětuje – nebo už dávno neběhá. Nepočítám-li ty oplácané maminy, které si s pohybem netykají a nikdy nebudou, je to velká škoda, nemyslíte?

Nevím, kolik dětiček, v závislosti na jejich počtu, věku, a míře zlobivosti lze takto zvládnout. Co zcela určitě v silách žádné z nich nebude, je hlídat zároveň děti a jejich závodění. Na start si zkrátka rodiče musí včas dovést své ratolesti sami, „odběhnout“ s nimi a v případě potřeby je opět vrátit do koutku na hlídání dětí. To už ostatně mnozí zdatně zvládají.

I tam, kde není školka či podobné zázemí, lze na těch pár hodin, například prostřednictvím „hlídací“ agentury nebo ještě lépe na dobré doporučení sehnat jednu nebo několik „paní na hlídání“ k malým dětem i o něco větším raubířům, kteří však ještě potřebují být pod dozorem. Bylo by to snad jen o něco složitější v případě špatného počasí. Také na příliš velkých masových závodech to asi nebude možné, jejich pořadatelé však často na celé rodiny myslí v rodinných miniběžích.

Další možnosti nabízí [Mamina klub](#). Ti, co jej objevili a využívají jeho výhody, vědí, že si jeho členky mohou na závodech pohlídat děti navzájem – a sbírat body, i když nezávodí.

Matka dítěte pak nemusí být taxikářem, hlídačem dětí, nosičem vody a jakýmsi realizačním týmem v jednom závodícím tatínkovi, či v lepším případě narychlo shánět, kdo jí dítě ohlídá, aby si sama mohla zazávodit. Může se sama postavit na start s dostatkem času a klidu na rozcvičení i výklus. závody se pak stanou skutečně událostí pro celou rodinu, kde nemusí jeden z členů skřípět zuby, že by si část víkendu představoval zcela jinak. Maminy, tatínkové, a především organizátoři, nemyslíte? Napište...

Více o autorce a jejím klubu na [www. longrun.cz](http://www.longrun.cz).